

De provincie speelt, uitgezonderd bij landinrichtingsprojecten, praktisch geen enkele rol in het landbouwgebeuren. Het landbouwbeleid van de provincie Groningen bestaat uit het stimuleren van agrariërs om naar nieuwe producten te zoeken, het subsidiëren van onderzoek en het garanderen van een goede infrastructuur in materiële en immateriële zin. Kort samengevat: de scherpe kantjes van de gevolgen van het nationale en het EG-beleid worden er afgehaald, aldus de Groningse gedeputeerde Jaap van Dijk.

GEDEPUTEERDE VAN DIJK: IK BEN VOORSTANDER VAN EXTENSIVEREN

Jan Abrahamse

VAN 1959 TOT 1987 WAS VAN DIJK DOCENT AAN de Chr. Lagere Agrarische school te Oldekerk, waarvan hij vanaf 1969 directeur was. Daarnaast was hij vanaf 1974 Statenlid voor het CDA en vanaf 1978 tot 1987 fractievoorzitter.

Bij het aantreden van dit college is vastgelegd dat ten aanzien van de landbouwsector de aandacht gericht zal worden op een aantal onderdelen. Er is door nationale en Europese maatregelen een teruggang te merken, met name in de melkveehouderij, van de inkomenspositie van boeren. Zij zullen proberen door andere teelten en andere takken hun inkomenspositie te handhaven. Daar is een stuk scholing voor nodig. Dat betekent overigens niet dat de provincie subsidies geeft voor de sanering van bedrijven. Jaap van Dijk: 'Wel zullen we ingaan op initiatieven uit de agrarische wereld om bijvoorbeeld onderzoek te

plegen en experimenten te doen voor een ander bouwplan of andere teelten door ze financieel en met personele bezetting te ondersteunen. De afgelopen maanden heb ik gesprekken gevoerd met de standsorganisaties, met directeur LNO en de man die agrarisch cursuswerk in de provincie organiseert en hen gevraagd met projecten te komen. Het is niet de taak van de provincie om zelf projecten op te zetten. Dit heeft wat mij betreft niet alleen betrekking op de traditionele landbouw, maar ook op de alternatieve landbouw. Zo subsidiëren wij samen met de provincie Drente en het Ministerie van Landbouw een project op de proefboerderij in Borgswold, waar naar een low-budget bouwplan gekeken wordt in het veenkoloniale gebied!

Knelpunten

Wat zijn de knelpunten in de verschillende regio's

in Groningen?

Zuidelijk Westerkwartier is typisch het probleemgebied van de kleine veehouders die ook nog eens gekort worden in de productie van melk door het quoteringsbeleid. In de Veenkoloniën zijn twee hoofdproblemen. Ten eerste de zeer intensieve teelt van aardappelen waardoor er steeds meer bestrijdingsmiddelen gebruikt worden. Het andere is de verstuiwingsproblematiek die ook het gevolg is van het bouwplan. In het Oldambt is de graanteelt zeer eenzijdig. Op het Hoge Land is een meer gemengd bouwplan, maar door de hoedanigheid van de grond is het moeilijk om op andere gewassen over te gaan, bijvoorbeeld aardappelen en bieten. In het Oldambt zou je naar andere gewassen moeten kijken, er is wel eens een suggestie gedaan in de richting van hennep teelt en asperges. Een probleem wat voor alle regio's geldt, zijn

de afzetmogelijkheden. Daar zou je de koöperaties meer bij moeten betrekken. Een onderzoek heeft aangetoond dat er in Noord-Nederland duidelijk ruimte is om champignons af te zetten.

Projekten

Zijn er al projecten van start gegaan?

We wachten op een rapport van een werkgroep uit het Zuidelijk Westerkwartier over tweede tak activiteiten. Die activiteiten hebben oa. betrekking op het houden van kippen, het houden van scharrelvarkens, gebieden voor alternatieve tuinbouw tot visteelt. Daarnaast bekijkt de werkgroep de bedrijfs-economische haalbaarheid van nevenactiviteiten, bijvoorbeeld het houden van konijnen, geiten en de champignonteelt. In de Veenkoloniën zijn aanzetten om te komen tot een verruiming van het bouwplan o.a. door de volleggrond groenteteelt.

Dit zijn projecten die in de agrarische sfeer liggen. Wat zijn de maatregelen die meer landschappelijk gericht zijn?

De ontwikkeling die wij voorstaan heeft niet alleen betrekking op het inkomen van de boer, maar heeft ook alles te maken met hoe hij het landschap zal onderhouden. Het relatiotabeleid is niet voldoende om dat te realiseren, ook in het milieuhygiënische vlak zul-

len stringente voorwaarden gesteld moeten worden die betrekking hebben op bodembescherming, meststoffen en grondwaterbescherming. Wij zijn gestart met een interne discussie over het maken van een grondwaterbeschermingsplan en -verordening. De wet bodembescherming is 1 januari 1987 in werking getreden. Verder zullen we een aantal gebieden aanwijzen voor de bodembescherming. We krijgen eveneens nog te maken met het gebruik van de gewasbeschermingsmiddelen en het gebruik van dierlijke mest. Op korte termijn kom ik met concrete suggesties.

U vindt de relatiotenota dus geen goed instrument voor het in stand houden van het landschap?

Wij zijn redelijk tevreden over de werking van de relatiotenota. Ik denk daarbij aan het Zuidelijk Westerkwartier en in mindere mate aan de Oost- en Onnerpolder. Het geld van de provincie om gebieden onder de relatiotenota te brengen is echter te beperkt. Het spanningsveld tussen de agrariërs en de natuurbeschermers is in het verleden te veel opgekrikt. Er worden meer tegenstellingen naar buiten geëtaled dan er in feite zijn. Zo is het houtwallenprobleem in Zuidelijk Westerkwartier in goed overleg heel redelijk besproken. Je zult voor de toekomst toch andere maatregelen moeten nemen om het land-

schap in stand te houden dan alleen de reser-vaatvorming via de relatiotenota.

Verborgten werkloosheid

Denkt u dan aan extensiveren of bosbouwprojekten?

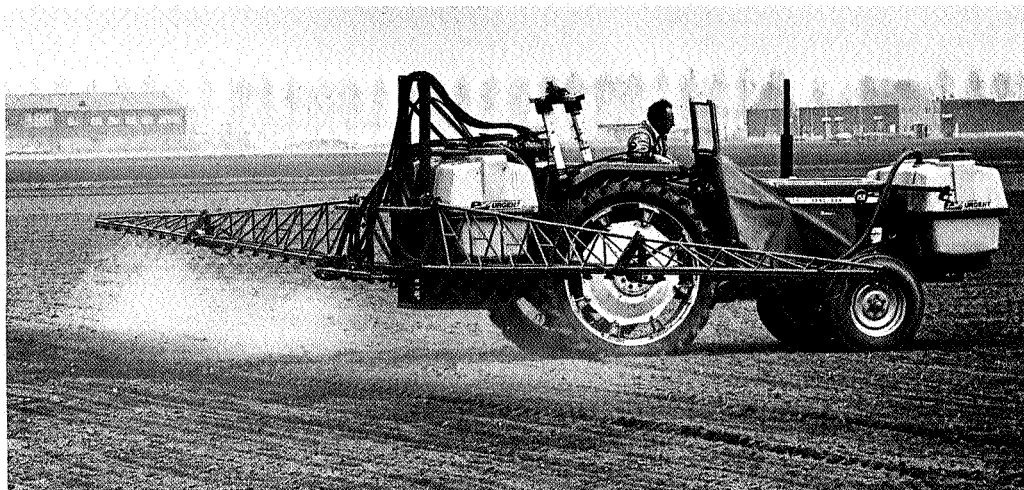
Het braak laten liggen van grond vind ik geen goede maatregel, omdat de gronden dan verwaarloosd worden. Ik ben een groot voorstander van extensivering, waarbij de grond in produktie blijft. Als je land uit produktie neemt, moet je het wel voor iets anders bestemmen, bijvoorbeeld voor rekreative natuurfuncties, zoals in Westerwolde en bij het Schildmeer. Het grote spanningsveld is natuurlijk de werkloosheid die ten dele verborgen werkloosheid is.

Landinrichting

Hoe is uw visie om Groningen te bebossen?

Er zijn twee invalshoeken. Vanuit de landbouw denk ik dat het een vervangende teelt kan zijn, maar de groeitijd is zo lang, dat je je kunt afvragen of het voor boeren een alternatief is.

Vanuit landschappelijk oogpunt vind ik dat er positieve punten aan zitten, maar dat hangt oa. af van in welk landschap je dit voorstelt. Je moet het karakter van het landschap niet doorbreken. ●

Chemische bestrijdingsmiddelen